

opusdei.org

Dopis od preláta (listopad 2012)

Tímto dopisem u příležitosti Roku víry začíná řada témat, ve kterých prelát uvažuje o víře na základě Kréda. Pro měsíc listopad doporučuje prelát meditovat o Bohu Stvořiteli a Otci.

15.11.2012

Milovaní, ať Ježíš chrání mé dcery a syny!

Církev, která následuje hlasu Petrova nástupce, si přeje, abychom se my

všichni věřící utvrdili v naší oddanosti Ježíši Kristu, abychom rozjímali hlouběji o pravdách, které nám Bůh zjevil, abychom obnovili každodenní úsilí jít s radostí po cestě, kterou nám ukázal a abychom se ji zároveň skrze apoštolát snažili dávat poznávat ostatním lidem. Buďme už nyní vděční Nejsvětější Trojici za hojné milosti, které – jsem si jistý – daruje duším v následujících měsících; není nic logičtějšího než snažit se odpovídat na tato nebeská dobra.

Mám v úmyslu zmínit se každý měsíc o nějakém bodu naší katolické víry, aby každý uvažoval o této věci v Boží přítomnosti a snažil se vyvodit praktické důsledky. Jak doporučuje Svätý otec, zastavme se u článků víry, které jsou obsažené v Krédu. Protože jak se ptá Benedikt XVI., **kde nalezneme toto bytostné vyjádření víry? Kde najdeme pravdy, které nám byly věrně předány a které**

jsou světlem pro náš každodenní život? [1]. Sám papež nám nabízí odpověď: v **Krédu, ve Vyznání víry či Symbolu víry se vážeme k původní události Osoby a Dějin Ježíše Nazaretského. Tak se konkretizuje to, co apoštol národů říkal korintským křesťanům: „Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy; že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem (...)" (1 Kor 15, 3-4) [2].**

U příležitosti jiného roku víry, vyhlášeného Pavlem VI. v roce 1967, nás také svatý Josemaría vyzýval k ponoření se do obsahu Kréda. Obnovujme pravidelně svoje předsevzetí řídit se touto radou. Po tom, co ještě jednou připomenul, že v *Opus Dei se snažíme vždy a ve všem sentíre cum Ecclésia, cítit s Kristovou církví, naší Matkou [3],* dodal: *proto si přeji, abychom si*

ted' my všichni připomněli, nutně jen stručně a souhrnně, základní pravdy svatého Kréda církve: pokladu, který jí Bůh svěřil při svém zjevení [4]. Naléhám, abychom neustále, ale zvláště v průběhu tohoto roku, rozvíjeli intenzivní apoštolát doktríny. Každý den vidíme, že je to stále potřebnější, protože je mnoho takových, kteří se považují za křesťany, dokonce i katolíky, a nejsou přitom schopni podat důvody své víry těm, kdo dosud nepřijali poselství evangelia, nebo kdo znají tyto pravdy předané apoštolou a věrně uchovávané církví jen částečně.

Benedikt XVI. vyjádřil přání, aby tento rok využili všichni k **prohloubení ústředních pravd víry o Bohu, o člověku, o církvi a celé sociální i kosmické realitě rozjímáním a uvažováním o tvrzeních Kréda. Rád bych, aby bylo zřejmé– pokračoval –, že tyto**

obsahy či pravdy víry (*fides quæ*) se bezprostředně pojí k našemu životu, vyžadují životní konverzi, která uvede v život nový způsob víry v Boha (*fides qua*). Poznání Boha, setkání s Ním, hlubší poznání rysů Jeho tváře hýbe naším životem, protože Bůh vstupuje do hluboké dynamiky lidského bytí [5].

Jsou to dva neoddělitelné aspekty: přilnout k pravdám víry rozumem a vůlí se snažit, aby těmito pravdami byly plně formovány naše skutky, i ty nejmenší, a zvláště pak povinnosti našeho stavu. Jak napsal náš Zakladatel, ***jak popudu a světlu milosti, tak vnějšimu předložení toho, čemu se musí věřit, je třeba být poslušný v nejvyšším a osvobozujícím aktu svobody. Odpíráním poslušnosti vůči vnějšimu a autorizovanému předložení doktríny víry se***

nepodporuje poslušnost jemnému působení Ducha svatého v duši [6].

Důsledek je jasný: musíme milovat a snažit se poznávat více a lépe Kristovo učení a předávat ho ostatním. Dosáhneme toho s Boží pomocí tak, že se zastavíme, abychom pozorně rozjímalí o člancích víry. Nestačí teoretické poznání, ale je třeba **objevovat hluboké spojení pravd, které v Krédu vyznáváme, s naší každodenní existencí, protože tyto pravdy jsou – a vždycky byly - skutečným a konkrétním světlem osvěcujícím naše životní kroky, vodou zavlažující vyprahlé úseky naší cesty, životem přemáhajícím pouště soudobého života. Z Kréda vyrůstá mravní život křesťana, který v něm má svůj základ a své ospravedlnění [7].** Recitujme toto vyznání zbožně a rozjímejme nad ním. Prosme Přímluvce o světlo,

abychom tyto pravdy milovali a vzali je za své.

Proto se v našich apoštolských rozhovorech a v přednáškách křesťanské doktríny těm, kdo se přibližují k práci Prelatury, neustále vracejme ke studiu a opakování *Katechismu katolické církve* nebo jeho *Kompendia*. A stejně i my kněží, vracejme se k těmto dokumentům v našich rozjímáních a kázáních. Snažme se tedy všichni konfrontovat naši každodenní existenci s měřítky obsaženými v *Katechismu*. Často mi přichází na mysl vzpomínka na svatého Josemaríu, jak opakovaně čítával katechismus svatého Pia V. – když ještě neexistoval ten dnešní – a také katechismus svatého Pia X., který doporučoval svým posluchačům.

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného [8].

První článek Kréda vyjadřuje víru církve v existenci jednoho osobního Boha, Stvořitele a udržovatele všech věcí, který svou prozřetelností vládne celému vesmíru a zejména lidem. Jistě, ***když se díváme čistýma očima, všechno křičí o tomto Bohu a našem Stvořiteli. Pán, který vyznamenal Petra – pro jeho víru – a ustanovil ho hlavou jeho svaté církve (srov. Mt 16, 13-19), vyznamenává také nás, věřící křesťany, novým jasem: vskutku, to poznatelné u Boha je mezi věřícími zřejmé, protože Bůh jim to ohlásil; protože od stvoření světa je to neviditelné u Boha, jeho věčná moc a božství, poznávané prostřednictvím stvoření (srov. Řím 1, 20) [9].*** Navrhuji vám, jak už jsem napsal, abyste recitovali Krédo s obnovenou vírou, abyste ho s radostí hlásali a abyste se utíkali k těmto pravdám, které jsou tak nezbytné pro křesťany.

Všichni víme, že následkem dědičného hříchu zůstala lidská přirozenost hluboce zraněná, a proto mohou lidé jen obtížně poznat jasně a bez jakékoli příměsi omylu, pouhou silou přirozeného rozumu, jediného pravého Boha [10]. A právě proto se Bůh ve své nekonečné dobrotě a milosrdenství postupně zjevoval ve Starém zákoně a prostřednictvím Ježíše Krista dovedl toto zjevení k plnosti. Tím, že poslal svého vlastního Syna v těle nám jasně ukázal nejen pravdy, které hřích zastínil, ale také intimitu jeho vlastního božského života. V lůně jediné božské přirozenosti existují od věčnosti tři reálně odlišné Osoby: Otec, Syn a Duch svatý, nerozlučně spojení v jednom úžasném a nevyjádřitelném společenství lásky. »Tajemství Nejsvětější Trojice je hlavní tajemství víry a křesťanského života. Je to tajemství Boha, jaký je sám o sobě. Toto tajemství je tedy zdrojem všech ostatních tajemství

víry; je světlem, které je osvěcuje«
[11]. »Trojice je tajemství víry v
nejvlastnějším slova smyslu, jedno „z
tajemství skrytých v Bohu, které
nelze poznat, není-li zjeveno Bohem“
(První vatikánský koncil: DS 3015)«
[12].

Zjevení jeho vnitřního života, aby
nám dal účast na tomto pokladu
prostřednictvím milosti, je
nejcennějším darem, kterým nás Pán
obdaroval. Je to dar zcela
nezasloužený, výlučný plod jeho
dobroty. Je proto logické toto
doporučení našeho Zakladatele:
***Krédo se musíme vždy modlit v
duchu adorace, láskyplné
kontemplace a chvály*** [13].

Prosím svatého Josemaríu, abychom
se snažili vyslovovat slovo *credo*,
věřím, se svatou vášní, s níž ho
opakoval při mnoha příležitostech
během dne. Také nám doporučoval:
nauč se chválit Otce, Syna i Ducha

svatého. Nauč se obzvlášť uctívat Nejsvětější Trojici slovy: věřím v Boha Otce, věřím v Boha Syna, věřím v Boha Ducha svatého; doufám v Boha Otce, doufám v Boha Syna, doufám v Boha Ducha svatého; miluji Boha Otce, miluji Boha Syna, miluji Boha Ducha svatého. Věřím i doufám v Nejsvětější Trojici a miluji ji [14]. A pokračoval: toto uctívání je nutné jako nadpřirozené duchovní cvičení, které přemění v činy srdce, i kdyby se pokaždé nepřelilo do slov [15]. Řídíme se těmito doporučeními? Chceme „věřit“ tak, jak to Bůh od nás očekává? Dává nám tato víra ve všemohoucího a věčného Boha jistotu?

První článek Kréda tvoří pevnou skálu, na které stojí víra a jednání křesťana. Jak řekl Benedikt XVI. v předvečer začátku Roku víry, **je třeba, abychom přijali tu nejjednodušší a nejzákladnější**

lekcí tohoto (Druhého vatikánského) koncilu, tedy že podstata křesťanství spočívá ve víře v Boha, který je trojiční Láskou, a v osobním a komunitním setkání s Kristem, který orientuje a řídí život. Z toho plyne všechno ostatní (...). Koncil nám připomíná, že církve ve všech svých složkách má úkol, poslání předávat slovo lásky Boží, které zachraňuje, aby bylo slyšeno a přijato Boží povolání, které v sobě zahrnuje naši věčnou blaženost [16].

Je proto nutné se stále více a více prohlubovat v prvním článku víry *Věřím v Boha!*: toto první tvrzení je to nejzákladnější. Celé vyznání mluví o Bohu a pokud se zmiňuje také o člověku a o světě, dělá to pro jejich vztah k Bohu. Ostatní články vyznání závisí na tomto prvním: nabádají nás poznávat lépe Boha tak, jak se postupně zjevoval člověku. Protože obsahem tohoto vyznání je něco tak

zásadního, je nutné ho neúnavně předávat ostatním. Jak jsem vám připomněl na začátku tohoto dopisu, Boží pomoc ke splnění tohoto úkolu nám chybět nebude.

Během listopadu nás liturgie vybízí, abychom uvážovali zvláště o věčných pravdách. Se svatým Josemariou vám opakuji: ***nesmíme nikdy ztratit ze zřetele tento vznešený cíl, pro který jsme byli určeni. Neboť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši? Nebo jakou dá člověk náhradu za svou duši? (Mt 16, 26). Náš konečný cíl je jedinečný, ve skutečnosti nadpřirozený, neboť pozvedne, zdokonalí a povýší náš přirozený cíl. Milost totiž předpokládá, pozvedá, uzdravuje, povyšuje a zveličuje přirozenost [17].***

Přesvědčme se, že žít Krédo, integrovat ho do naší existence, nám dá porozumět lépe a milovat více

naši úžasnou závislost na Bohu, vychutnávat neporovnatelnou radost z toho, že jsme Boží děti. *Katechismus katolické církve* nám připomíná, že víra implikuje závratné důsledky pro náš život. Vede nás především k tomu, abychom poznávali velikost a velebnost Boha a uctívali ho; abychom žili v neustálém vzdávání díky za jeho dobra; abychom poznávali jednotu a pravou důstojnost všech lidí stvořených na obraz a podobu Boha a proto hodných úcty a respektu; abychom správně užívali stvořených věcí, které Pán ustanovil k naší službě; abychom Bohu důvěřovali za všech okolností, obzvláště v protivenstvích [18].

Ještě než skončím, chci navrhnout, abychom se všichni modlili výslovně za plody zasedání Synody biskupů na téma nové evangelizace, které skončilo před pár dny. Usilujme o to, aby na celém světě, od pólu k pólu,

bylo znát působení Přímluvce, které promění srdce věřících katolíků a povede je k aktivní spolupráci na onom novém jaru víry, ke kterému papež naléhavě vyzývá.

Modlete se zvláště za vaše bratry, kteří obdrží 3. listopadu v bazilice svatého Evžena jáhenské svěcení. A s blížícím se 28. listopadem zdvojnásobme naše díkuvzdání Trojici, protože tento den uplyne třicet let od zřízení Opus Dei jako osobní prelatury. Kolik duchovních plodů se od té doby urodilo! Jak napsal náš milovaný don Álvaro, s naplněním *zvláštního úmyslu* našeho Otce se na Dílo snese celá řada milostí: *omnia bona páriter cum illa!* [19].

Ať naše vděčnost Bohu prochází rukama Panny Marie. Zároveň se obracejme také na prvního nástupce svatého Josemaríi, který se tolik modlil, trpěl a pracoval, aby se

uskutečnilo to, co mu náš Zakladatel svěřil. A způsob, jak konkretizovat tuto vděčnost, je na dosah každého z nás: pevná věrnost Bohu, začínaje a znovu začínaje každý den naši snahu stýkat se s ním s větší důvěrností.

S velkou láskou vám žehná

váš Otec

+ Javier

Řím, 1. listopadu 2012.

[1] Benedikt XVI., Promluva na generální audienci, 17-X-2012.

[2] Tamtéž.

[3] Svatý Josemaría, *Dopis 19-III-1967*, č. 5.

[4] Tamtéž.

[5] Benedikt XVI., Promluva na generální audienci, 17-X-2012.

[6] Svatý Josemaría, *Dopis 19-III-1967*, č. 42.

[7] Benedikt XVI., Promluva na generální audienci, 17-X-2012.

[8] Římský misál, *Krédo* (Nicejsko-čaihradské).

[9] Svatý Josemaría, *Dopis 19-III-1967*, č. 55.

[10] Srov. *Katechismus katolické církve*, č. 36-38.

[11] *Katechismus katolické církve*, č. 234.

[12] Tamtéž, č. 237.

[13] Svatý Josemaría, *Dopis 19-III-1967*, č. 55.

[14] Svatý Josemaría, *Výheň*, č. 296.

[15] Tamtéž.

[16] Benedikt XVI., Promluva na generální audienci 10-X-2012.

[17] Svatý Josemaría, *Dopis 19-III-1967*, č. 59.

[18] Srov. *Katechismus katolické církve*, č. 222-227.

[19] *Mdr* 7, 11. Srov. *Dopis*, 28-XI-1982, č. 4 (*Rodinné dopisy*, svazek II, č. 313).

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-listopad-2012/> (19.04.2025)